

Scriitorul Florian Gârz - La 80 de ani -

Florian Gârz

Scriitorul Florian Gârz s-a născut la 1 aprilie 1935, în satul Borozel, comuna Borod din județul Bihor. În urma Dictatului de la Viena din vara anului 1940, familia sa s-a refugiat în Banat. A absolvit șapte clase în municipiul Reșița, remarcându-se ca un elev de excepție. S-a dedicat carierei militare, urmând cursurile Liceului Militar „Dimitrie Cantemir”, pe care le-a absolvit în 1954, făcând parte dintr-o „promoție de aur” care l-a inclus și pe marele poet, scriitor și dramaturg Marin Sorescu.

A absolvit Școala Militară de Ofițeri „Nicolae Bălcescu” în 1957, Academia de Înalte Studii Militare în 1972 și Cursul Post-Academie de Strategie în 1986, toate cu titlul de șef de promoție. Cariera militară, de la gradul de locotenent până la cel de colonel și-a derulat-o în cadrul Direcției de Informații militare.

Cursul vieții sale a fost schimbat brusc în august 1955, când deținea o funcție de comandant de pluton în Regimentul de infanterie din Garnizoana Caransebeș. Comandantul Regimentului s-a pomenit cu un ordin al Marelui Stat Major prin care locotenentul Gârz Florian era mutat, fără niciun fel de explicații, la Unitatea Militară nr. 02472 din București. După unele peripeții a ajuns în Piața Walter Mărăcineanu unde se află sediul Ministerului Forțelor Armate, în care era dislocat și creierul Armatei, adică Marele Stat Major. Un civil încruntat l-a preluat de la Punctul de Control, după ce i-a verificat identitatea. Și l-a condus la etajul IV, ultimul al clădirii. Intrarea era păzită de doi civili fioroși și înarmați. După unele întrebări cu caracter general, cel ce lăsa impresia că deținea o funcție importantă l-a întrebat dacă a auzit vreodată de existența Direcției Informații și cu ce se ocupă aceasta. I-a răspuns că nu, ceea ce era adevărat. Se pare că i-a plăcut răspunsul tânărului locotenent și pentru a nu mai prelungi misterul, l-a introdus numaidecât în temă, spunându-i printre altele: „Unitatea în care ai fost mutat se ocupă de informații, dar nu de natura celor din Gara de Nord. Dumneata, tovarășe locotenent Gârz Florian, ai fost selecționat și cooptat în serviciul de spionaj extern al Armatei. Te cunoaștem foarte bine și știm ce-ți poate capul. Acest serviciu este șansa vieții tale. În această unitate de elită a Armatei poți deveni un ofițer de informații profesionist și îndeplini misiuni în orice colț al lumii sau o poți părăsi cu o tinichea de coadă de care să nu mai scapi toată viața”.

După ce și-a mai împlânzit tonul „Șeful” l-a întrebat cum stă cu cunoașterea limbii engleze. Întrebarea l-a surprins! Văzându-l mirat, „Șeful” i-a făcut o precizare care l-a lăsat fără grai, afirmând: „Tovarășe locotenent Gârz, te rog să reții că una din condițiile esențiale ale încadrării unui ofițer al Armatei Române în Direcția Informații este cunoașterea unei limbi de circulație internațională. Neîndeplinirea acestei condiții face imposibilă acceptarea lui în această unitate”.

După un stagiu corespunzător de pregătire în cadrul „Biroului Cifru” a urmat botezul propriu-zis și misiuni din ce în ce mai complexe în diferite țări străine.

Astfel între 1961 și 1975 a îndeplinit misiuni pe linie de cercetare strategică la Londra, Beijing și Ankara. Excepționalul său profesor de limba engleză, Alexandru Odobeșteanu de la Universitatea București, i-a pus la dispoziție unele culegeri de texte accesibile pentru dânsul, cuprinzând elemente

ale culturii și istoriei Marii Britanii.

Așa cum mi-a mărturisit, niciodată nu i-a trecut prin minte că va face spionaj în Marea Britanie.

Cel puțin o dată pe lună îl chema la el și îl întreba cum stă cu pregătirea și, mai ales, când are de gând să se însoare. Uneori, mai în glumă, mai în serios, îi spunea: „Fii atent Gârzule, că dacă nu te însori la timp, adio Anglia. Noi nu trimitem burlaci să facă spionaj în Occident”.

Este autor a numeroase cărți, rod al cunoștințelor și experienței acumulate în misiunile îndeplinite, cu brio în cele aproape două decenii de activitate informativă. Cităm numeroase studii de specialitate, printre care „Surprinderea în războiul modern” și „Bătălia aeroterestră 2000”, publicate în anii '80. Cărțile sale „Iugoslavia în flăcări” (1993), „NATO - Globalizare sau dispariție” (1995), „Expansiunea spre Est a NATO” (1997) constituie modelele de geopolitică aplicată, reprezentând material bibliografic în toate centrele de învățământ superior, atât militare cât și civile.

A mai publicat, la Editura „Obiectiv” din Craiova, Colecția Exploziv: „C.I.A contra KGB”(1999), „Ghidul spionului român (2001), „Democrația hienelor/Spionaj, sânge și teroare” și „Noua apocalipsă”, „Apocalipsa și România”, „Cavalerii Apocalipsei”, „Istoria interzisă” (2005), „Antichrist în război” vol.I,II (2006) , „Judecata de Apoi” (2007), „Turnul Babel” - vol.I, „Spionul Universal” (2008), „Turnul Babel” vol III, „Marea Înșelăciune” (2009), „Imperiile Răului” (2010), „Viitorul secret”, „Noul Papa Ales” (2011), „Satan contra Antichrist” (2012), „Războiul Giganților” (2012), „Consilier la Cotroceni (2013).

Apelând la cele mai demne de încredere surse informative și documentare, în cartea „Spionajul și puterea” autorul s-a străduit să demonstreze că în orice timpuri ideea de putere, mai ales economice și militare, este de neimaginat fără spionaj.

Prin spionajul de orice natură se dobândesc informații, iar informațiile se traduc în putere. Cine nu spionează, pierde...

În perioada 1978-1981 a condus activitatea de culegere de informații în spațiul statelor membre în N.A.T.O, iar în perioada 1982-1984 a fost șeful Secției analiză - sinteză din D.I.M. (Direcția Informații Militare). A fost destituit din această funcție de către Ministerul Apărării Naționale, general Constantin Olteanu, pentru „atitudine necorespunzătoare față de comandantul suprem”. În iunie 1984 (solicitase demisia lui Nicolae Ceaușescu).

În perioada 1991-1997, a deținut funcția de consilier în Departamentul pentru Apărare, Siguranță Națională și Ordine Publică și de șef al Secretarului Consiliului Suprem de Apărare a Țării din cadrul Președinției României.

La împlinirea vârstei de 80 de ani, bucurându-mă de prietenia Domniei Sale, mulțumindu-i pentru cărțile oferite cu autograf, ce umplu un raft de bibliotecă, îi urez ani mulți în sănătate, să continue să ia parte la întâlnirile Cenaclului literar „Octavian Goga”, în care se bucură de prețuire și admirația noastră a tuturor.

Profesor GEO CĂLUGĂRU

Membru al USR